PSALMUL 78

1. [1]Auzi, poporul meu,
ascultă
învățăturile ce-ți spun,
luați aminte toți la sfatul
și la cuvântul meu cel bun.

2 Eu gura mi-o deschid și-n
pilde
spun sfatul celor de demult,
3 ce-am auzit, ce știm și-
aceea
ce ne spuneau părinții mult.

2. [4]Nu vom ascunde niciodată
de-ai lor copii, ci vom vesti
a’ DOMNULUI lucrări la neamul
de oameni care va veni,

puterea Lui cea minunată,
minunile ce le-a lucrat.
[5]El pune-o mărturie-n Iacov
și-o lege-n Israel a dat,

3. și la părinții noștri spus-a
să-nvețe-n ea pe-ai lor copii,
[6]s-o facă cunoscută celor
ce vor veni, din fii în fii...

7 Ca toți câți vin, în veac să-și pună
încrederea în Dumnezeu,
a’ Lui lucrări să nu le uite
și să păzească sfatul Său.

4. [8]Să nu fie și ei asemeni
precum au fost părinții lor,
un neam nĕascultător de Domnul
și răzvrătit, și cârtitor,

un neam ce n-are-un suflet tare,
ce neclintit să stea mereu,
și-al cărui duh să fie sincer
și credincios lui Dumnezeu.

5. [9]Ai lui Efraim fii, cu arcuri
trăgând, din lupte au fugit,
[10]fiindcă legământul vieții
cu Domnul nu și l-au păzit,

și n-au voit să umble-
ntocmai
cum Legea Lui le poruncea,
11au dat uitării-a Lui lucrare
și-a’ Lui minuni ce le făcea.

6. [12]În a părinților lor față
minuni făcut-a El (în van)
în a E-gi-pe-tu-lui țară
și în câmpiile Țoan...

12 În a părinților lor față
minuni făcut-a El (în van)
în a E-gi-pe-tu-lui țară
și în câmpiile Țoan...

7. [14]Și i-a călăuzit pe cale
El ziua într-un stâlp de nor
și noaptea-ntreagă cu-o lumină
a unui foc strălucitor.

15 A despicat stânca-n pustie
și astfel El le-a dat să bea,
ca niște valuri, ape multe
să-i potolească revărsa.

8. [16]Din stâncă El le-a dat
izvoare
și apă multă, unde nu-i,
[17]dar ei n-au încetat păcatul
și răzvrătirea-n contra Lui.

18 În inimile lor stricate
pe Dumnezeu Îl ispiteau,
având mâncare după pofta
cea rea ce-n inimă opreau.

9. [19]În contra Domnului vorbit-au,
zicându-și: „Oare va putea
să pună Dumnezeu o masă
aicea, în pustia grea?

20 Da, iată, El lovit-a stânca
și ape s-au vărsat pârâu,
dar va putea El să dea pâine
și carne la poporul Său?”

22 fiindcă n-au crezut în
Domnul
și-n ajutorul minunat...
23 Dar El la nori a dat poruncă
și cerul El a descuiat.

11. [24]Și a plouat la ei cu mană
și grâu din cer le-a dăruit,
[25]mâncat-au pâinea cea aleasă,
pe săturate s-au hrănit.

26 Apoi a pus să sufle vântul
din răsărit și miazăzi
27 și a plouat la ei cu păsări
cât pulberea, spre-a se
hrăni.

12. **28**Căzut-au păsări ca nisipul
în jurul și-mprejurul lor,
29ei au mâncat pe săturate...
li se-mplinise-aprinsul dor.

30 Dar pofta nu și-au împlinit-o,
31 când Dumnezeu S-a ridicat,
lovind pe cei mai tari de moarte
și tineretul cel stricat.

13. [32]Cu toate-acestea, nu-ncetară
cu răul care l-au făcut,
de-a’ Domnului minuni nespuse
s-au îndoit și n-au crezut.

33 De-aceea ca pe o suflare
El zilele le-a nimicit
și anilor le-a pus El capăt
printr-un așa grozav sfârșit.

14. [34]Atunci când îi lovea de moarte,
spre Dumnezeu ei se-ntorceau,
[35]că El li-e stânca și scăparea
aminte-atuncea și-aduceau.

[36]Dar vai, Îl înșelau cu gura
și Îl mințeau cu-al lor cuvânt,
[37]căci n-aveau inima cu
Domnul,
se lepădau de legământ.

15. [38]Dar El, în mila Lui cea multă,
e iertător și îndurat;
nu nimicește, ci-Și oprește
mânia Lui, îndelungat.

39 Căci Și-a adus aminte Domnul
că, bieții, numai carne sunt
și-ntr-o suflare care trece
și nu mai vine, spre mormânt...

16. [40]De câte ori se
răzvrătiră
ei împotriva-I prin pustiu,
de câte ori Îl mâniară
pe Dumnezeul veșnic viu!...

41 Da, nu-ncetau să-L ispitească
pe Dumnezeu în orice fel
și nu-ncetau să-L întărâte
pe Cel Sfânt al lui Israel.

17. [42]Nu-și aminteau de-a Lui putere,
de brațul Lui cel uriaș,
și nu-și mai aduceau aminte
cum îi scăpase de vrăjmaș,

43 de-a’ Lui minuni ce le
făcuse
El în Egipt și în Țoan:
44 cum le făcuse-n sânge apa,
de se trudeau să bea, în van,

18. [45]cum le-a trimis El muște rele,
cu broaște cum i-a nimicit,
[46]cum le-a ros holdele omida,
lăcusta cum i-a păgubit,

47 cum prăpăditu-le-a smochinii
și viile cu piatră grea,
48 cum pe-a’ lor vite și pe turme
El grindină și foc lăsa,

19. [49]cum El Și-a pus pe ei mânia,
necaz și-urgii pe-ntregul loc,
o droaie și-un noian de îngeri aducători de nenoroc,

50 cum slobod drum Și-a dat mâniei
și sufletul nu le-a scăpat,
cum le-a dat pradă morții viața,
cum pradă molimei i-a dat,

20. [51]cum, în Egipt, pe toți întâii
născuți cu moartea i-a lovit,
cum a puterii pârgă-n corturi
lui Ham dĕodat-a nimicit,

52 cum i-a pornit pe-ai Săi ca turma
și prin pustie i-a-ndrumat,
53 cum fără griji i-a dus, cum marea
pe-ai lor vrăjmași i-a înecat,

21. [54]cum i-a adus cu-a Lui tărie
înspre hotarul Lui sfințit,
spre muntele pe care dreapta
lui Dumnezeu l-a dobândit,

55 cum Domnu-a izgonit
popoare
din fața lor și țara El
a împărțit-o moștenire
copiilor lui Israel...

22. [56]Dar ei L-au ispitit pe Domnul
și-n contra Lui s-au răsculat,
n-au ascultat de-a Lui poruncă,
de Legea care El le-a dat.

57 S-au depărtat de El nevrednici,
ca neamul lor necredincios,
58 L-au supărat prin necredință,
prin idoli L-au făcut gelos.

23. [59]Le-a auzit pe toate Domnul
și-a urgisit pe Israel,
[60]lăsat-a Cortul Lui din Silo
și n-a mai locuit în el.

61 Și-a dat robiei pradă slava
și cinstea-I la vrăjmaș Și-a
dat,
62 poporul Și l-a dat la
moarte,
pe moștenirea-I mâniat.

24. [63]I-a ars pe toți cei tineri focul,
fecioarele s-au stins de-ocări
și n-au mai fost sărbătorite
cu-a’ nunții vesele cântări.

64 Preoții săi uciși căzură
și văduvele n-au bocit...
65 Atuncea Domnul cel
puternic,
ca un viteaz din somn trezit,

25. [66]a nimicit pe-ai Lui potrivnici
care-au fugit înspăimântați,
acoperiți pe veci de-ocară,
pe totdeauna rușinați.

67 Dar lepădat-a pe-ai lui Iosif,
pe Efraim l-a părăsit
68 și i-a ales pe ai lui Iuda,
Sionul — muntele iubit.

26. [69]Acolo Și-a zidit Locașul
cât ceru-nalt și minunat,
și tare ca pământul care
pe veci El l-a întemeiat.

70 El Și-a ales pe-al Său rob, David,
de lângă turmă l-a ales
71 și la poporul Lui să-l pască
pe Israel El l-a trimes.

27. [72]Și David a iubit
poporul,
cu suflet bun l-a cârmuit,
cu pricepute mâini întruna
și gând curat l-a sfătuit.